

O nunla əvvəl Xalq, sonra Milli Azadlıq Hərəkətində, daha sonra isə müstəqil dövlətin qurulmasında, inkişafında çiyin-çiyinə dayanmış, hamisının xoş günlərini, ağrı-acılarını yaşamışdır. Əqidəsindən dənən, fikirlərini gizlədən deyil.

© Trend News

Əsasən də yaradıcılığının doxsan faizini Qarabağın işgalinə həsr etdiyi mövzularda bunları daha çox görmək olar. Allah-Allah, bu mövzularda hansı ağırlar yoxdur? Məglub xalqın məglub yaçıçısi içindən hayqırır, düşüncələrini əvvəlcə kağıza köçürür, sonra isə oxucularına, tamaşaçularına, diniyyicilərinə ötürür. Qarabağa bağlı bütün yarlılarında, əsərlərində bu sual var: Qarabağın işgalinə dözəkmə, dözəcəykəse, ne müddətə? O içinde vulkan gəzdirdi, ətrafında da nə qədər vulkanların, özü də yeriyən vulkanların gezdiyini, vurnuxduğunu gördü, Xalq onun kimi vulkana çevrilib odunu, nifretini, ağrısını, acısını, intiqamını, qisasını Qarabağa püşkürtmək istəyirdi.

Dostum səbri adamdı. Səbri daş deşir desəm,

yanılmaram. Təbiətən sakit olsa da, Qarabağın işğalı ile barişa bilmir, bu zaman səbri daş deşmirdi. Onu özündən çıxartmaq demek olar ki, mümkün deyildi. Amma, əsərlərinə bax, heç deməzsən ki, Elçin yazılarında da belə görünəcək. Əsla! Qələmi vulkandır. O əsərlərində fərdlərdən başlayır, sonra isə ümumi problem kimi dərdimizi əvvəlcə özü-özüne danışır, sonra isə xalqa ötürürdü. Bununla da sakitləşmirdi. Yazmaq, yazmaq, dərdimizi təkcə öz xalqımıza deyil, bütün dünyaya çatdırmaq istəyirdi və çatdırırdı da. Əvvəller özüne "Qaraçuxa" ləqəbini götürmüdü. Hərdən zarafatla (baxmayaraq bu əsrin birinci on illiyində çox məşhurlaşdı, hökumət mükafatı aldı) deyirdim ki, bu Qaraçuxanı çıxart, at getsin. Adın özü

Bir qarabağlı dostum var... Yazıçı-dramaturq Elçin Hüseynbəylinin altmış illiyinə

ağirdı, mənası adamı silkələyir. Bilirsən ki, el məsəli var: "Qaraçuxan yatsısa, sən də yat". Özünəməxsus təbəssümə (Bu zaman üzündəki almacıq böyüyür, dodaqlarının qıraqı hiss olunmadan sezilməyəcək halda geri çekiilir, ala gözləri qızılıqlaşırı) cavab verirdi ki, mən yatsam da olar, təki bu xalq yatmasın, işğalla barışmasın. Torpaqlar azad olunanda bu "Qaraçuxa" ilə vidalaşacam.

Bir qarabağlı dostum var...

Dünyanın gərdişini bilir, dünya problemlərini diqqetle izləyir, onlardan yazar. Ancaq əsərlərinin hamisində Azərbaycan sevgisi var, Qarabağ xüffəti var. "İki od arasındə" romanında dünyani gəzdi, Y.V. Çəmənzəminin dəfn olunduğu yerləri qarış-qarış gəzdi, qarşısına çıxan problemləri ustalıqla təsvir etdi. Qonşu ölkənin dərdindən yazanda adama ele gəldi ki, bu dövlətin əyalətlərinin dərd-i-səri qurtaran deyil. Elçinin yazdıqlarını oxuyanda başa düşürsən ki, Moskva və əyalətlər problemi heç

iki yüz ildir çözülməyib. Həmin münasibətlər, həmin məmər sıfətləri, həmin hərbçilər. Heç nə dəyişməyib. Elçinin bu romanını oxuyandan sonra fikirləşirsen ki, rus "mujik"lərinin inqilab etməsi üçün soyuducuda üç əsas qida məhsulu olmalıdır: araq, kartof və qurudulmuş balıq.

Əsasən mənə, onun arxivlərinin birində yerə sərilmış Qarabağ xalisini ciddi-cəhdə almış, Azərbaycana getirməsi xüsusi təsirlidir. Görürsənmi harada olmasından asılı olmayıaraq yenə Qarabağa qayıdır, orada yaşayır, nəfəs alır. "14-cü həvvəri"de müəllif İrani, Turani, Avropanı gəzir Oruc Bayat-Don Junanın timsalında milli kökümüzün, keçmişimizin əzəmetini, böyüklüyünü, özünün milli kökə necə bağlı olduğunu qabarıq göstərir.

"Yolayricında qaçış", "Azix", "Şah Abbas" və başqa romanlar da ayrıca bir aləmdir. Oxuyursan, oxuyursan və birdən özün də hadisələrin içində girirsin, əsərdəki hadisələrin

iştirakçısı olursan. Onun əsərlərinin hamisində müəllifi, əger istəsən tapa bilərsən.

"Yolayricında qaçış"ı oxuyub bitirdiksen sonra Elçinlə görüşənde dedim ki, nə ecəb PKK terror təşkilatı sənə ölüm hökmü kəsməyib? Zarafatla dedi ki, kitab gedib onlara hələ çatmayıb.

Bir qarabağlı dostum var...

Son vaxtlar gözlərinən parıltılı sevinc eksik olmur. Niyə də olsun? Doğulduğu dədə-baba torpaqları işğaldan azad olunub. Özü də Prezidentin dəvətə oralarda, elin ağsaqqaları ilə görüşüb, baxmayaraq ki, o da artıq bu statusa iddiyalıdır. Bir görəndiniz Cəbrayıl azad olunanda necə sevinirdi?

Özünə yer tapa bilmirdi, inanmirdi ki, iyirmi səkkiz illik həsrətə son qoyulub. Hərdən mənə elə gəlir ki, (bu məndə də olur) Elçinin içinde bir boşluq yaranıb. On illərdir apardığı mübarizə nəticəsini verib. Onun roman və həkayələri ilə bütöv bir nəsil böyüyüb.

Bu əsərlər gənclərimi-

zi müharibəyə hazırlayırdı. İndi budur, hər şey həll olunub. 44 günlük möhtəşəm müharibə və möhtəşəm Zəfer çox daşları yerdə oturdu. Torpaq azad olundu, əsl sahibinə qatarıldı.

Bəs, o indi nə edəcək? O əlini əlinin üstünə qoyub gözləyən deyil. Qarabağ hədəfi həyata keçdi, deməli qarşıda yeni hədəflər üçün əsərlər yazaçaq. O buna qadirdi, qüdrəti çatar. Bu gün "Qarabağ Azərbaycandır" şəhəri "Zəngəzur Azərbaycandır" şüarına çevriləcək, qələmini silaha hazırlı tutacaq, yeni əsərlərlə bizi tanış edəcək. Vətəndaşlıq mövqeyindən, dövlət maraqlarından bir anda geri çekilməyən dostum bu hədəfə də sağlığında çatacaq, hadisələrin tarihinə, gedişatına şahidlilik edəcək.

Bir qarabağlı dostum var...

Ailecanlı, dostuna etibarlı, millətini və dövlətini seven, düşmənenin amansız olan bir dost. Qələmin onun əlindədir. Qələmin korlaşmasın, dostum!

Yunus OGÜZ